

Supra a cărții perchlorurul de antimoniu de prisosă chlorului ce vine în soluție, se distilă într'un corn de sticlă uscat bine, și se lașază cele d'intăi porții trece la distilație, care trag chlorul liber.

SULFURI DE ANTIMONIU.

Există doi sulfuri de antimoniu; unul corespondând la protoxidul de antimoniu, și are pentru formă: Sb^2S^3 ; celălalt corespondând la acidul antimonice, și se reprezintă prin Sb^2S^5 . După D. H. Rose, ar fi mai existând și al treilea sulfură de antimoniu, având pentru formă: SbS .

PROTOSULFURU DE ANTIMONIU. Sb^2S^3 .

Protosulfurul de antimoniu este miniera de antimoniu cea mai îmbelșugată. Este vinet albstrăș, metalic, lăcitor, lamelos, fragil. Kristaliză în prisme tetraedre saș în ace. Densitatea sa este de 4,62. Gangșele lui sînt ordinarimente quartzul, sulfatul de barit, pyrita de feră.

Protosulfurul de antimoniu este prea tonitor, și se poate toni la flacăra unei lămînări; așteaptă șoapă tonire și înlesnește cărării de gangșă sa; este volatil, poate fi distilat într'un cărant de azotă saș de acidă carbonică.

Se arde prea lesne pe grătar, și se transformă în oxidă și în oxisulfură, făr a produce sulfat.

Cărbunele și descompune șeb influența unei călduri albe în sulfură de carbonă ce se deșază, și în antimoniu metalic ce reșine înkă sulfură: se desulfură de tot prin hydrogenă la căldura roșie.

Ferul și celelalte metale descompun acest sulfură, și îl elimină antimoniu metalic.

Oxidi și atacă lesne. Acidul chlorhidrică concentrat și disolvă șeb influența unei călduri slabe, produce acidă sulfurhidrică: ast-fel se prepară ordinarimente acidul sulfurhidrică cărat în laboratorii.

Alcali și carbonati alcalini descompun sulfurul de